

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LX. An obseratis ostijs, & bene munitis ianuis, quibus ad locum
aliquem accessus patet, à molestia spirituum, contingat liberari loci
incolas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

dum cum peccato scdus pepigerunt: necdum verecundiam de-
posuerunt; timorem repudiârunt. Denique, quid vt plurimum
accidere soleat, significauit Dominus.

CAP. LX.

*An obseratis ostijs, & bene munitis ianuis, qui-
bus ad locum aliquem accessus patet, à mole-
stia Spirituum contingat liberari
loci incolas.*

1. Num quæstione proposita quæritur; sed tale, vt eius re-
solutio sine multorum definitione, absoluta & perfecta
esse nequeat. Nam & definiendum hîc est, Vtrum ab om-
nibus molestiis Spirituum sint liberi, qui obseratis ostiis
ipforum ad se ingressum prohibere conantur: & Vtrum si non ab
omnibus, saltem à pluribus & quibusdam certis: & Vtrum ali-
quando accidat, vt hac ratione omnis aditus Spiritus sit interclu-
sus, & ad homines accessus nullus pateat.
2. Et intid quidem certum est, *non omnes molestias hac ratione esse
sublatas.* nam cum molestiarum genera plura sint, quemadmodum
superius Capite 19. dictum est; & quædam percipiuntur *visu*, quæ-
dam *auditu*, quædam *tactu*, si ostia obserata prohibent, ne se oculis
viuentium offerant Spiritus, verberaque infligant, aut alio modo
tactum afficiant; certè non prohibent quin excitatis forinsecus tu-
multibus graues esse possint, atque molestias afferre illas, quæ au-
ribus percipiuntur. Aliquando cubiculi sui fores obserauit fir-
ma fera Alexander ab Alexandro, quemadmodum ipse testatur
lib. 7. Genialium dierum, cap. 27. sed quas non videbat, audiebat
horribiles species foris tumultuari, & cubiculi fores manibus
pulsare.
3. Sit illa ratio illorum, quæ visu percipiuntur; vt directè simu-
lachra sua ad oculos transmittât, & interpositis opacis corporibus
sensum afficere prohibeantur: postulet hoc sensus tactus, vt con-
iunctus esse debeat iis, à quibus mouetur, obiectis: sonorum, & tu-
multuum, qui aures diuerberant, alia conditio est. Nam directè
suas ad aures species diffundunt. nec tantam cum sensu, quantam
quæ sub tactum cadunt, postulant coniunctionem.
4. Ab *omnibus* igitur molestiis securi non sunt viuentes, qui se in-
cludunt, & Spiritibus ad se aditum præcludunt. An à *pluribus*? Hu-
ius definitio ex *conditione Spirituum*, qui molestant, petenda vi-
detur

ur: qui vel in assumptis corporibus nos aggrediuntur; vel so-
 let sen sibus nostris absque corporum assumptorum adminicu-
 lo illudunt, molestiq; sunt.

Si corpora secum non circumferant Spiritus; quid iuuabit
 contra eosdem se obseratis ostijs munire? Spirituum ea est conditio, vt
 nullo corporum obiectu arceantur. penetrare valent, quæcun-
 que densissima; quæcunq; durissima, absq; vel corporum, vel pro-
 pria sua ipsorum Spirituum læsione.

Quid si corpora circumferant? Vel aliunde hæc sunt assumpta,
 atque solida, firmaque; vel ex aere, aliaque fluente materia, ipso-
 rum industria, compacta, & non solida. Posteriora hæc vt subito
 componunt, ita mox possunt dissoluere, rursusque quando libue-
 rit componere. Quocirca nec hic *secura libertas est*: nec quicquam
 possunt aut ostia conclusa, aut munitæ ianæ; quin vel in iisdem
 corporibus se intus exhibeant, quibus foris molesti fuerunt; vel
 intus ex aere sibi alia fingant; & molestias afferant.

Quod dicimus suo exëplo didicit, cuius superius meminimus,
 Alexander iis in ædibus, quæ assiduis Umbrarum illusionibus, &
 tetris Imaginibus, singulis propemodum noctibus inquietaban-
 tur. Post alias enim, quas sustinuerat recensitas molestias, sic sub-
 iungit. *Non omitto*, inquit, *miraculum ingens, quod mihi planè vigilan-
 ti maiore aliquando trepidatione, haud multò post, euenit. Nam cum tene-
 bris obortis, cubiculi fores obserassem firma sera; iaceremq; in lectulo, nulla
 adhuc quiete composita, lumine accenso, horribilem illam Speciem foris
 iam tumultuari. & cubili forem manibus pulsare sentiebam. Nec multò post
 Simulachrū illud opertis, addictisq; foribus (vix credibile dictu) per cōmis-
 suras & rimas in cubiculū se intromisit: quod sub lectulo meo iacēs. cum Mar-
 cus alumnus & cliens meus (vt pote qui è conspectu cubabat) dira & tetra fa-
 cie aspiceret, pauore subito consternatus, luctu & gemitu omnia oplebat,
 ipsamq; intromissam, non sine formidine clamabat: idq; mihi cum clausos
 cubiculi ostia aspicerē, vix credibile videretur; interim dirū illud Simula-
 chrū, quod sub lectulo iacebat meo, manū & brachiū portēdere, lumenq; qd
 iuxta aderat extingueret, vidim; quo extincto, libellos meos, et quicquid re-
 rum erat, querula voce misceri, ac omnia euertere non destitit. Ita Alex.*

Porro si aliunde assumpta sunt corpora atque solida, dubium
 est, vtrum ad inclusos homines penetrare Spiritus tum valeant,
 molestiamq; in similibus corporibus afferre. Et quidam quidem
 nulla id ratione fieri contendūt: quidam admittunt, veruntamen
 non Spirituum vi, sed diuiniore aliqua virtute atq; potestate. Nos,
 quod res est, quatuor Assertis concludimus.

9. Primum fit, corporibus qualibuscumq; assumptis non prohiberi Spiritus, cur minus molesti esse valeant. Quamuis enim corpora aliquando impediunt, ne ad quosuis accessus pateat, quia tamen illa pro voluntate possunt deponere; si molesti esse volent, corpora delerent; atque molesti erunt, quacumq; libebit ratione.
10. Alterum est, omnino esse verisimile nunquam Spiritus, qui apparent molesti, atq; hominibus, in assumptis corporibus, afferunt, ita suis obiecta sibi cor, or. penetrare, quemadmodum & possunt. & penetrant, quando à corporibus sunt expediti. Penetratio hæc res prodigiosa est. Dei que postulat omnipotentem manum. Quid verò opus prodigiis atq; miraculis in hac Spirituum infestatione?
11. Tertium est, nec illas esse Spirituum, quorumcumq; vires; ut possint in assumptis corporibus obiecta corpora penetrare: quamuis penetrare desiderent, Ut in eodem loco duo corpora reperiantur, quantitas corporum diuersorum non permittit: quocirca quamdiu diuersa duorum corporum manebit quantitas; diuersa etiam illa loca postulabunt. Hoc leges naturæ requirunt.
12. Diuinæ tamen virtuti hic nullas leges volumus esse positas. Atque hoc quartum sit nostrum Assertum. Illa quemadmodum vnū in diuersis locis; ita diuersa corpora vno in loco consistui posse non dubitamus, quicumque in rebus Christianis educati & instituti sumus.
13. Quidni fieri posset, quod identidem factum? Factum in Christi Natiuitate; quando integris Virginis claustris ille in hunc mundum penetravit? Factum in eiusdem resurrectione; quando corpus egressum è sepulchro clauso? Factum mox à resurrectione; quando ad Apostolos ingressus est clausis ianuis? Factum in ascensione; quando vsque ad extremum penetravit cælum?
14. Atque hæc breuiter à nobis asserta sunt, alium illa locum postulant, si pro dignitate essent explicanda. Quod nos hoc Capite conclusum volumus, illud est, ianuis obseratis, conclusisq; & pessulo obductis foribus, contra Spirituum infestationes, tutos atq; securos non esse inelusus mortales.

CAP. LXI.

An effuso innocentium sanguine licitum sit vexationes & molestias Damonum, quas certis locis afferunt, redimere.

Vinque præcedentibus Capitibus rationes illas discuffimus, quibus frustra contra quorumcumque Spirituum infestationes